

blive administreret og konkrete ansøgnings-sager behandlet af et forvaltningsretligt nævn, som i det hele vil være underlagt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder reglerne om habilitet og tavshedspligt.

Endvidere foreslås det, at der stilles særlige negative habilitetskrav til nævnets medlemmer med henblik på at undgå, at ansøgere uanset regler om diskretion og tavshedspligt finder det problematisk at fremlægge det nødvendige detaljerede materiale for nævnet.

Det anføres således i § 12, at ingen af nævnets medlemmer må være repræsentanter for, eller ansatte i, eller have væsentlige personlige, herunder økonomiske interesser i enkelte bladhus.

6. Støtteberettigede publikationer

Tilskud efter lov om økonomisk bistand til dagspressens finansieringsinstitut kan ifølge lovens §§ 3 og 4 ydes til dagblade og til aviser, der udkommer med mindst et nummer månedligt, og som sælges (dagbladslignende publikationer).

Støtten er således forbeholdt trykte medier, hvilket harmonerer med, at medlemmerne af instituttet betaler bidrag baseret på deres forbrug af avis-papir.

Foruden dagblade og dagbladslignende publikationer, er det antaget, at støtte også kan ydes til dagbladenes fælles institutioner.

Det har været antaget, at der inden for den gældende ordning kun har været et meget begrænset rum for tildeling af støtte til sideaktiviteter, som eksempelvis internet-aviser eller lignende.

Som det endvidere fremgår af bestemmelsen i lovens § 4, er det en forudsætning for, at en dagbladslignende publikation kan opnå støtte, at den sælges. Der vil således efter loven ikke kunne ydes støtte til en gratisavis, som ikke har karakter af et egentligt dagblad. I praksis ses der i det hele ikke at være tildelt støtte til gratisaviser uanset disses udgivelsesfrekvens.

Arbejdsgruppen anbefaler, at støtten fortsat som udgangspunkt bør være rettet mod dagblade og dagbladslignende publikationer.

Arbejdsgruppen har således fundet, at dagbladene som medie har en betydning for den demokratiske debat, som på en række punkter adskiller sig fra den, andre dele af pressen har. Dagbladene og de dagbladslignende publikationer har således en særlig evne til i overskuelig form at give megen og dybdegående information, og samtidig kunne nuancere og formidle debatten mellem samfundets mange aktører, ikke mindst politikerne og vælgerbefolkningen i bred forstand.

Arbejdsgruppen har drøftet, om støtten endvidere bør forbeholdes aviser, der sælges.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at det afgørende for, om en given publikation vil kunne modtage støtte, bør være dennes evne til at bidrage til alsidighed og mangfoldighed på dagbladsmarkedet.

Som branchen ser ud i dag, vurderes betalte aviser generelt i højere grad at bidrage til alsidighed og mangfoldighed end gratisaviser, blandt andet i kraft af typisk større redaktionelle og journalistiske ressourcer. Det er imidlertid ikke givet, at dette også vil være tilfældet fremover, hvorfor et betalingskriterium efter arbejdsgruppens opfattelse ikke i sig selv bør afskære et projekt fra at kunne opnå støtte.

Arbejdsgruppen peger dog på, at der kan være grund til at antage, at en betalende forbruger ofte vil stille højere krav til avisens redaktionelle og journalistiske indhold end en ikke-betalende.

Ved vurderingen af om en given gratisavis vil kunne tildeles støtte, bør der derfor efter arbejdsgruppens opfattelse stilles krav om, at avisens redaktionelle og journalistiske kvalitet svarer til det, som generelt kendetegner betalte aviser.

Vurderingen af om en given publikation i det hele er at anse som en avis, bør efter arbejdsgruppens opfattelse overlades til bestyrelsen for den nye ordning. Arbejdsgruppen anfører således, at det bør være op til en konkret vurdering af indhold og udvalg af nyheder, om en given publikation bør anses som en avis.

Efter arbejdsgruppens opfattelse vil det i de fleste tilfælde næppe volde store problemer at afgøre, om en publikation er en avis. I den hidtidige ordning har der heller ikke i praksis været problemer med at afgøre, om en støtteansøger var en avis.

I den nye ordning vil der ved vurderingen af, om en publikation er en avis eksempelvis kunne tages udgangspunkt i momsvejledningen. Momsfritagelsesreglerne indeholder en meget detaljeret angivelse af, hvilke publikationer der i relation til disse regler dækkes af avisbegrebet.

I momsvejledningen (2004-3 pkt. I.1.8.) anføres således blandt andet, at der

»ved afgørelsen af, om en publikation i momsmæssig henseende kan anses for en avis, lægges vægt på, at følgende forudsætninger er opfyldt:

- om publikationen primært læses på grund af sit indhold af aktuelt nyhedsstof. For publikationer, som på grund af udgivelseshyppigheden ikke kan bringe dagsaktuelt nyhedsstof, er det en betingelse, at indholdet kommenterer eller uddyber emner, der har været aktuelle siden sidste udgivelse
- om den henvender sig til en videre (almen) kreds af læsere
- om den behandler et bredt emneområde.